

ДО

Председателя и Парламентарната група
на политическа партия „Възраждане“

Председателя и Парламентарната група
на политическа партия БСП

Председателя и Парламентарната група
на политическа партия „Има такъв народ“

Г-н Радостин Василев –
независим депутат в 49-то Народно събрание

КОПИЕ ДО:

Г-н Румен Радев – президент на Република България

Кметовете на всички общини в Република България

ОТВОРЕНО ПИСМО

от български организации, сдружения и граждани

**Относно съвместно изявление на Австрия, Румъния и България от 29.12.2023 г.
и поетите във връзка с него ангажименти от страна на българското правителство**

- На основание:

А. Върховния закон на Република България – Конституцията: Чл. 1., Чл. 4. (1), Чл. 6, Чл. 7., Чл. 62. (1), Чл. 92. (1), Чл. 105. (1), Чл. 107. (текст- в Приложение)

Б. Закон за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ): Чл.1 (1) (текст- в Приложение),

- във връзка с приетите от страна на правителството на Република България конкретни ангажименти като условие за приемане на страната ни в Шенгенското пространство по въздух и вода, видни от СЪВМЕСТНО ИЗЯВЛЕНИЕ НА АВСТРИЯ, РУМЪНИЯ И БЪЛГАРИЯ ОТ 29 декември 2023 г. (вж. Приложение), конкретно в точка 3, стр.3, а именно:

„3) Съвместна работа за ограничаване на етническите движения в съответствие с правото на Съюза, по-специално чрез **поемане на ангажимент за бързо и старателно прилагане на достиженията на правото от Дъблин в пълна степен, чрез незабавно приемане обратно на всички лица, търсещи убежище, за които България и Румъния носят отговорност в съответствие с Регламента от Дъблин (и бъдещ Регламент за управление на убежището и миграцията), без никакви ограничения (особено по отношение на броя на хората, които трябва да бъдат върнати в рамките на един месец)**, чрез приемане обратно на лица, ползвавщи се с международна закрила в България и Румъния, както и чрез гарантиране на бързи (макс. 3 работни дни) отговори за заявки за връщане/поемане на такса. **По настоящем това е особено актуално за афганиските и сирийските лица, търсещи убежище**“,

- ИЗРАЗЯВАМЕ, подкрепено със следните факти, СВОЯ КАТЕГОРИЧЕН ОТКАЗ от отъждествяване персоналните интереси на участниците в цитираното съглашение с интересите на българската държава и българския народ :

- ✓ През месец юли 2018 г. 44-то Народно събрание гласува РЕШЕНИЕ, обнародвано в Държавен вестник (ДВ. бр.63 от 31 Юли 2018г.), в което според т.1-ва:

„1. Задължава Министерския съвет да не подписва двустранни споразумения за обратно приемане на мигранти...“ – пояснение: Народното събрание определя политиката на парламентарната република като приема закони и решения, а МС е органът-изпълнител на тези закони и решения.

- ✓ На 10-11 ноември 2018 г. Общото събрание на ООН прие Глобален пакт за безопасна, организирана и законна миграция. Този пакт няма правообвързващ характер, засега. Поради това, за участващите в него държави не възникват правни задължения съгласно националното или международното право. Но при поздълбочен прочит се вижда, че той съдържа императивни по своя характер формулировки, които следва да бъдат приети и изпълнени от държавите. На 19 декември 2018 г. представителите на държавите гласуват пакта, като БЪЛГАРИЯ гласува „ВЪЗДЪРЖАЛ СЕ“.
- ✓ Според **Наказателния кодекс** – „Чл. 279. (1) (... изм. - ДВ, бр. 67 от 2023 г.) Който влезе или излезе през границата на страната без разрешение на надлежните органи на властта ..., се наказва с лишаване от свобода от три до шест години и с глоба от хиляда до пет хиляди лева. 5) Не се наказва онзи, който влезе в страната, за да се ползува от правото на убежище съгласно с Конституцията.“ А кой, според **Конституцията** ни, има право на убежище: „Чл. 27. (1) Чужденците, които пребивават в страната на законно основание, не могат да бъдат изгонвани от нея или предавани на друга държава против тяхната воля,(2) Република България дава убежище на чужденци, преследвани заради техните убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. (3) Условията и редът за даване на убежище се ureждат със закон.“ Според **Закона за убежището и бежанците**: „Чл. 4. (2) Искането за предоставяне на закрила се осъществява лично и по собствена воля. (5) Чужденец, влязъл не по законоустановения ред в Република България, за да поиска закрила, пристигайки направо от територия, където са били застрашени животът и свободата му, е длъжен да се представи незабавно на компетентните органи и да посочи уважителни причини за незаконното си влизане или пребиваване на територията на страната.“ (!!!)
- ✓ На 20-ти декември 2023 г. Съветът на ЕС и Европарламентът постигнаха споразумение за нова правна рамка на ЕС в областта на убежището и миграцията, която изменя Дъблинското споразумение. Според настоящото, към момента България, като държава външна граница на ЕС, е първоприемник („компетентна“) на мигранти и по това споразумение тя трябва да приема обратно такива, които вътрешна държава от ЕС би поискала да ги връща. С новия регламент, мигранти, които няма да имат право да влязат в ЕС, „...ще трябва да пребивават на или в близост до външната граница или транзитните зони...“ – България Е външна граница! „...Когато обаче са изпълнени определени критерии, друга държава членка може да стане компетентна за разглеждането на молба за убежище....“ - т.е. и други държави ще стават първоприемници на мигранти, поради което Австрия, чрез въпросното съвместно съглашение с България и Румъния, бърза да се отърве от част от големия си брой мигранти, преди евроизборите, след които новостите влизат в сила.
- ✓ На 05.01.2024 г. в Портал за обществени консултации правителството е публикувало за обществено обсъждане Проект на Закон за изменение и допълнение Закона за убежището и бежанците. Въвежда се, не случайно, като родово понятие термина „убежище“. Предлага се бежанците да бъдат включени в програмите за интеграция на общините – т.е. осигуряване на образование, здравеопазване, детски помощи и др. под. (и това – за хиляди, хиляди мигранти!!!)

Въз основа на изложените факти, ПОТВЪРЖДАВАМЕ своя КАТЕГОРИЧЕН ОТКАЗ от признаване легитимността на изразеното от страна на България съглашение, от дата 29.12.2023 г., с Австрия и Румъния, чрез следното обобщение:

БЪЛГАРИЯ:

- НЕ Е ДЪРЖАВАТА, чийто законодателен орган е упълномощил лица от МС да осъществяват такова споразумение (съгласно разпоредбите на чл.105 (3), (4) от КРБ).
- НЕ Е ДЪРЖАВАТА, която разруши държавността в Сирия, Ирак, Афганистан, в държави от Африка..... (изльчващи основния контингент нарушители на българската граница), нито пък е получила никакви дивиденти/ползи от това.
- НЕ Е ДЪРЖАВАТА, която покани и радушно посрещна в сърцето на континента Европа представителите на други култури и религии. Следователно, няма ангажимент за „задължителна солидарност“ с европейските страни-гостоприемници по отношение на усилията им да се освободят от присъствието на въпросните пришълци.
- НЕ Е ДЪРЖАВАТА, която трябва да плаща цената за политическите грешки и недалновидността на ръководители на държавите членки на ЕС.
- НЕ Е ДЪРЖАВАТА, която има финансова и икономическия капацитет да отглежда на своя територия пришълци, за чиято участ вина имат държави от Западна Европа и САЩ.
- НЕ Е ДЪРЖАВАТА, която има нужда от подмяна на етнически си състав.
- НЕ Е ДЪРЖАВАТА, която има нужда от некомпетентна и необразована „работна“ ръка.

В ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Опасността от изпълнение на споразумението на България с Австрия крие директна заплаха за националната сигурност на държавата ни и руши конституционния ред на парламентарната ни република. А съгласно Чл. 2 от Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност: „Национална сигурност е динамично състояние на обществото и държавата, при което са защитени териториалната цялост, суверенитетът и конституционно установеният ред на страната, когато са гарантирани демократичното функциониране на институциите и основните права и свободи на гражданите, в резултат на което нацията запазва и увеличава своето благосъстояние и се развива, както и когато страната успешно защитава националните си интереси и реализира националните си приоритети.“

Ето защо, дами и господа депутати от 49-то НС
отправяме към Вас следните **ИСКАНИЯ** за:

A. Мотивирано изложение пред Съвета на ЕС, Европейската комисия и Европейския парламент по отношение правната несъстоятелност на въпросното съглашение, тъй като то е направено против установения конституционен ред в парламентарна република, каквато е Република България.

B. Задействане на всички правови механизми за:

1. Установяване имената на министрите, погазили конституционния ред в държавата и присвоили си народния суверенитет, пренебрегвайки Решение на 44-то НС, обнародвано от Юли 2018 г., в противоречие с Чл. 105. (1), Чл. 62. (1) , Чл. 4. (1) от Конституция на Република България и погазвайки Чл. 1. от Конституцията;
2. Понасяне на персонална отговорност на основание Чл. 7 от КРБ и чл.1(1) от ЗОДОВ

C. Прогласяване действията на правителството на акад. Денков като:

1. Заплаха за гражданския мир в страната и за националната сигурност.
2. Заплаха за живота, здравето и благосъстоянието на българските граждани.

D. Задействане процедура по вот на недоверие на правителството.

ПРИЛОЖЕНИЕ:

1. ПИСМЕНА ПРОЦЕДУРА - Относно: Решение на Съвета относно пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген в Република България и Румъния. - (копие на оригиналния текст)
2. КОНСТИТУЦИЯ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
 - Чл. 1. (1) **България е република с парламентарно управление.**
(2) Цялата държавна власт произтича от народа. Тя се осъществява от него непосредствено и чрез органите, предвидени в тази Конституция.
(3) **Никоя част от народа, политическа партия или друга организация, държавна институция или отделна личност не може да си присвои осъществяването на народния суверенитет.**
 - Чл. 4. (1) Република България е правова държава. **Тя се упражнява според Конституцията и законите на страната.**
 - Чл. 6. (1) **Всички хора се раждат свободни и равни по достойнство и права.** (2) **Всички граждани са равни пред закона....**
 - Чл. 7. Държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица.
 - Чл. 62. (1) **Народното събрание осъществява законодателната власт и упражнява парламентарен контрол.**
 - Чл. 92. (1) Президентът е държавен глава. Той олицетворява единството на нацията и представлява Република България в международните отношения.
 - Чл. 105. (1) Министерският съвет ръководи и осъществява вътрешната и външната политика на страната **в съответствие с Конституцията и законите.**
 - Чл. 107. Министерският съвет отменя незаконосъобразните или неправилните актове на министрите.
3. ЗАКОН ЗА ОТГОВОРНОСТТА НА ДЪРЖАВАТА И ОБЩИНТЕ ЗА ВРЕДИ:
 - Чл.1 (1) „Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконови нормативни актове.“
4. Имена и подписи на вносители и на граждани. - /копия/

128 дюз подписи

Дата: 25.01.2024г

Преписаната съдържина
18 (единадесет) съдържани
имена и подписи
на вносителите и
на граждани. Оригиналите
на иметата и подписите
се съхраняват при пътешествието
за изложбата.

Вносители в парламента:

1. Национален Сбор за Съпротива „Свети Георги Победоносец“
2. Граждански форум „Промяна“
3. Национално движение „Крумови закони“
4. Сдружение „Обединение 29“
5. Радио и телевизия „Истина и Свобода“
6. Сдружение „Български Родителски Централен Комитет – БРЦК“